

متن پرسش

سلام: در کتاب معراج السعاده حدیثی دیدم که نوشته بود: هرکس یقین به قضا و قدر داشته باشد غمناک نگردد. از طرفی روایت داریم که «ازالة الفرصه غصة» یا «اضاعة الفرصة غصة از غررالحکم»، این دو روایت چطور باهم قابل جمع است؟ کسی که فرصتی را از دست بدهد و کوتاهی کند غمگین و پشیمان می شود، حال آنکه روایت اول می گوید اگر یقین به قضا و قدر داشته باشید نباید غمگین بشوید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: یقین به قضا و قدر الهی یعنی یقین به وقوع امری که حضرت ربّ العالمین بنا به ربوبیت خود تقدیر نموده و واقع شده و لذا جای نگرانی نیست و حتماً حسابی در کار بوده. ولی آن روایت که می فرماید از دست دادن فرصت‌ها غصه دارد؛ می خواهد بگوید که اتفاقاً آن فرصت‌هایی که بنا به تقدیر الهی پیش آمده تا ما وظیفه‌ی خود را انجام دهیم را، نباید از دست بدهیم. مثل دفاع مقدسی که پیش آمد و یا تقابلی که امروز در راستای مشکلات اقتصادی با استکبار پیش آمده است و باید از این فرصت، بهترین استفاده را کرد. موفق باشید